

Men hvad vil De Konservative ud over at kritisere det, vi andre har lagt frem?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det er en meget ubehagelig tendens fra Præsidiets side, at man får ti spørgsmål, og så skal man bare besvare dem sådan. Nu har jeg fået at vide, at jeg har tre minutter, men det kan godt være svært for almindeligt begavede mennesker at holde tingene adskilt. Jeg kunne godt lide dengang, vi fik lov til at svare efter tre korte bemærkninger.

Med hensyn til hr. Frank Aaens spørgsmål – nu starter jeg så bagfra – om en forespørgsel om det socialistiske indhold: Dér er jeg sikker på at hr. Frank Aaen ikke skal være bekymret. Det vil i høj grad indgå i den store debat i morgen, og så er statsministeren jo til stede. Så jeg er helt sikker på, at hr. Frank Aaen ikke skal være spor nervøs.

Hr. Aage Frandsen har en meget interessant betragtning om ATP og om, hvad der er socialisme og den slags ting. Det er naturligvis fuldstændig rigtigt, at vi indbetaler vores skat og vi indbetaler med en forskellig værdi afhængig af indkomsten. Det synes jeg er rimeligt, og det synes Det Konservative Folkeparti er rimeligt.

Det, der er forskellen her, er jo, at vi her taler om en tvungen opsparring. Man kalder det en bunden opsparring, ligesom den man indførte sidste år, og vi skal have den, fordi forbruget er for stort, siger man. Det kan man så sætte spørgsmålstejn ved. Jeg kan i hvert fald garantere hr. Aage Frandsen for, at salget i mine butikker har ikke været for stort i denne måned. Det lover jeg for. Men forskellen er jo, at det er en tvungen opsparring, og så er det da naturligt, at når man selv sparer op, så får man sine penge igen, og det er jo dér, vandene skiller.

Vi synes sådan set, at det er rimeligt, at man fortsætter den tvungne opsparring, hvis det kan dokumenteres, at det er nødvendigt – og det har regeringen jo i en eller anden grad gjort – men problemet er, at man ikke får det tilbage, som man har opsparet. Man får noget af det tilbage, nogen får endda mere tilbage, og nogen får betydelig mindre. Det er dér, hvor det efter min opfattelse adskiller sig fra skattesystemet, fordi vi er ovre i den rene socialisme. Og det synes jeg altså er svært at komme udenom.

Hr. Buksti taler også om pensionsopsparing og henviser til en professor Michael Møller. Det er jo det pragtfulde ved de mange professorer,

vi har: Man kan altid finde en, man kan bruge og citere. Jeg citerede også fru Kirsten Fjord før. Vi kan altid finde nogen, der passer ind i vores systemer. Og dér er et meget begavet menneske som hr. Buksti jo dygtig til at finde lige nøjagtig det der.

Men at sige, at det her ikke hæmmer opsparringen, det er i hvert fald ikke korrekt. Det kan enhver se. Man behøver sāmænd bare at være gået ud af 5. klasse for at kunne se, at når man lægger så kraftige afgifter på opsparringen, så hæmmer man naturligvis opsparringen. Det er altså økonomi for børn.

Fru Elisabeth Arnold har nogle interessante betragtninger. Fru Elisabeth Arnold er åbenbart enig i, at man har forhandlet til den ene side først, og at man reelt var færdig med at forhandle, og så spiller vi martyrer osv., siger fru Elisabeth Arnold noget om. Det er jo ikke rigtigt. Vi har fået bekræftet, at regeringen ikke alene har orienteret sig, den har forhandlet til venstre side, og det var jo også interessant, at da vi først havde forladt forhandlingsbordet, fordi vi ikke var ønsket mere, så tog det vel kun en lille times tid, og så var forliget færdigt. Og så hurtigt indgår man altså ikke et forlig, hvis man ikke er meget, meget godt forberedt.

Så siger fru Elisabeth Arnold, at man vel ikke kan have noget imod, at De Radikale går ind for at gennemføre en radikal skattepolitik. Nej, det er helt naturligt, og det er fru Elisabeth Arnolds fornemste opgave her på Christiansborg. Det er så det, der er gennemført. Det er godt i retning af socialisme. Vi siger tak for kaffe.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersten (S):

Tidligere var det sådan, at man ikke mindst med konservativ hjælp nedgjorde det at have opsparring i ATP. Jeg troede egentlig, at den holdning var ændret. Jeg troede egentlig og ikke mindst med en tidligere konservativ finansminister som leder af ATP, at der var kommet en forståelse for, at det faktisk var en meget fornuftig opsparring, og at det var en forståelse, der også rakte ind i konservative rækker. Men jeg kan høre, at når vi skal have den ideologiske debat, så holder det alligevel ikke. Jeg tror, at det her for mange mennesker er et kærkomment tilskud til pensionen, som får en væsentlig størrelse, som mange vil få glæde af, når de bliver 67 år.

Lad mig så sige omkring forhandlingsforløbet, at hver eneste forhandling startede med